

Tartalom:

„Alaktalan voltam még...”	1
Egyházmegyei Adventi Családi	
Nap Zalaegerszegen	2
Nemzeti zárandoklat Fatimába	3
Ünnepelünk !?	4
Jó volt olvasni:	
Vörösmarty Mihály:	
A vén cigány	5
Az Isten-szeretőknek minden	
a javukra válik	6
Szellemidéződsi	7
Nemcsak templomot...	
Riport Szalai Attilával	8
A Szent Család Óvoda bálja.....	8
Szerzetesrendek az Árpád-kori	
Zala megyében	9
20 éves a Mindszenty Kórus	9
Apróság Istentől	10
A keresztény sajtó bemutatkozik	
Magyar Kurír.....	11
Adventi ifjúsági lelki nap.....	11
Hittanóra az iskolában	12
Xavéri Szent Ferenc.....	12
Anyakönyvi hírek.....	13
Karácsonyi üzenetek	13
A Mindszenty iskola felvételi	
tájékoztatója	14
Gyerekeknek	15
Plébániai hírek	16

„Alaktalan voltam még, de szemeid Uram, már láttak engem”

Rendhagyó levél az emberi élet kezdetéről, szépségéről,
szentségéről Aprószentek ünnepén

Biztosan meglepődtek azon, hogy kérdés nélkül írok. A központnak ezt mondtam: tudom, hogy eltérek a megszokott napi ritmustól, de valami olyan rendkívüli esemény történt velem, amiről feltétlenül tájékoztatnom kell Téged. Engedd meg kérlek, hogy az elején kezdjem!

Jól tudod, hogy hűséges sejtet voltam mindig, őszintén válaszoltam kérdéseidre. Amióta csak megosztódtam, hálával gondoltam Rád, mert belőled lettem. A fészkembe helyeztél, tápláltál, sohasem hagytál magamra. Beismerem, hogy túlságosan kíváncsi voltam, és sok mindent kérdezgettem Tőled, amire őszintén válaszoltál. Miután megértem, rájöttem arra, hogy körülöttem sok más sejt van, és elfogadtam Tőled azt, hogy egyelőre nem láthatom a társaimat. Mondtad, hogy ez így jó, és én megnyugodtam.

Azt is sokszor megkérdeztem, hogy mik azok a csodálatos fények, amik körülöttem csillámlanak, és Te mindig ugyanazt válaszoltad: **„Utódom, ez az élet szépsége és egyszer talán a te számodra is az élet teljessége lesz”**. Nem mertem bevallani, hogy nem egészen értettem a válaszodat, de a fény jósága megörvendeztetett.

Nos... pár nappal ezelőtt újból megjelentek a fénycsóvák, először körbefolytak, majd gyengéden megérintettek. Meglepetésemre a fény megszólalt bennem: „Kicsim kész vagy?” Ijedtségemben nem is tudtam mást válaszolni, csak azt, hogy: „Igen”. Akkor a fénysugár három ujjával megfogott, és én azonnal megtudtam, mit jelent, hogy örökre. A hang belesúgta a sejtmagomba, minden szervecskémbé, hogy: „Enyém vagy! Nekem vagy! Értem vagy!” Felujjongtam, azt a boldogságot nem tudom szavakba önteni, éltetőbb érzés volt, mint az osztódásom. Azután egy másik fénysugár alakot öltött, de már nem bennem, hanem körülöttem, belém kacagott, és azt nevette: „Én vagyok az angyalod”. „Jó! Nagyon jó!” Így tüzesedtem fel, és minden belső testecském felébredt régóta szunnyadó álmából. **Tudtam, hogy vagyok!**

Az angyal ujjacskáik közé fogott, kiemelt a régi fészkemből, és kacagott, nevetett, játszadozott velem. Egy burok homálya gördült el előlem, és megláttam a többi sejtet. Mások voltak mind, mint én, jóval kisebbek, felém hajoltak és mindegyik azt mondta: „Üdvözlégy!”

Minden sejttársam megfogott, és nekem adta a magát, szikráztam, most én villogtam, nekem lettek fénylő csóvaim, és csak kaptam, meg kaptam őket. A sejtek magukat adták nekem. Az angyal pedig folya-

(folytatás a 2. oldalon ⇒)

(⇐ folytatás az 1. oldalról)

matosan nevetett, és minden sejt után belém nézett, aztán feldobált és elkapott, és azok az apró ujjak csilingeltek rajtam az örömtől. Ekkor láttam meg a tiszta szivárvány alagutat, és a kapuján szabadon beléphettem. Azt a szédítő mélységet! Végiggördültem a puha bársonyon, közben forogtam, pörögtem, csillogtam, belőlem folyt a fény. Az alagút remegett körülöttem, izzásig hevült a szivárvány, amikor elém került egy egészen különleges sejt. Nem volt a társam, láttam rajta, hogy nem velem osztódott, de azonnal tudtam, hogy ez a sejt értem van, nekem van, az enyém. Egy kék ruhás angyal kísért, aki rögtön kézen fogta az én angyalommat és egymásba néztek. A világosság, a színek, a fény, a csillámok mennyei harmóniájában megvizsgálták egymást, majd összelelkeztek.

Ebben a pillanatban meghaltam magamnak, mert

már nem az voltam, aki osztódtam. Más lettem, én lettem. **Én vagyok, megérintett az Élet, akit megteremtett Valaki.** Én fogok osztódni, belőlem lesz tizenhat egyforma sejt, ami nem a sejtek halmaza lesz, hanem az egész leszek Én. Csíralemezeim lesznek, amik telve lesznek összejtekkel, de mind csakis Én leszek, mert én több vagyok, mind az összejteim összessége. A csíralemezeimből szerveim lesznek, meg kezem és lábam, és hamarosan dobogni fog a szívem, és nekem is lesznek olyan különleges sejtjeim, amik körül folyni fog a fény, hogy egyszer felébredjenek egy másik „én”-né.

Kedves Édesanyám! Én vagyok! Én élek, már nem egy sejt belőled, hanem a fiad. A tested része vagyok, de csak felében, mert a másik fele az édesapámé. Valaki úgy akarta: Belőletek legyek. Én – vagyok, és köszönöm Istennek és nektek az életet!

Dr. Bodorkós Imre

Egyházmegyei Adventi Családi Nap Zalaegerszegen

December 2-án került megrendezésre a 7. Egyházmegyei Adventi Családi Nap Zalaegerszegen a Mindszenty József iskolában.

Mintegy 270 felnőtt és még sok kicsi és nagy gyerek várta a közös játékot és gondolkodást. A délelőtti két előadást Puskely Mária nővér tartotta, aki szent Erzsébet életét mutatta be, mint feleséget, mint családanyát tényekre támaszkodva, megragadó stílusban.

Ebéd után, a 14 órakor kezdődő szentmisét dr. Veres András püspök mutatta be. A család Istentől rendelt közösség – erre építette fel beszédét. Krízisben van a szeretet, a hit,

de legfőképpen az ember. Isten szeretetre képessé teremtette az embert. A szeretetet másképp értelmezi a mai ember: Csak azt szeretné, ha őt szeretnék, de a másikat nem szereti eléggé. Házasság és szeretet ott növekedhet, ahol van elköteleződés, ahol van egység. A házasságra készülni kell, amit a családban kaphatnak meg gyermekeink. Ehhez nemcsak nevelésre, hanem önnevelésre is szükség van. Törekedni kell arra, hogy én is szerethető legyek. Küzdeni kell azért, hogy az Istentől

kapott értékrendet én is kövessem: ez békét és boldogságot ad nemcsak nekünk, hanem a világnak is.

Sok kisgyermek vehetett részt a játszóházakban, melyeket a Szent Család Óvoda biztosított. A kisiskolásoknak a Mindszenty iskola

tanítónői biztosítottak jó együttlétet. Olyan sok kisgyermek volt, hogy két terem kellett kinyitni számukra. A nagyobbakat sportolási lehetőségek és különféle társasjátékok várták. A gimnazista és az idősebb korosztály az iskola másik szárnyában folyó ifjúsági lelkinaphoz kapcsolódhatott, ahol az elmélkedést dr. Veres András püspök vezette.

A lelki nap végén a sok élmény mellett még minden család megkapta „Az isten-szeretőknek minden a javukra válik” című, Brenner János-émlékére kiadott segédkönyv egy példányát.

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki munkájával, énekével, imádságával, jelenlétével hozzájárult a szeretet napjának sikeréhez.

Tótmárton Tamásné

Nemzeti zarándoklat fatimába

„Hozzád futok bánatommal, Boldogasszony édes” zeng az ének. Amikor a lelked zaklatott, mindennapi gondokkal terhelt, betegség gyötri, vagy csak lelki megújulásra szorul; Kelj útra!

Amikor Erdő Péter Bíboros Úr a nemzet lelki megújulásáért életre hívott Nemzeti Imaév méltó befejezeként meghirdette a Fatimai Nemzeti Zarándoklatot, és azt, hogy a több mint egymillió magyar imádságával együtt ajánlja nemzetünket a Szűzanya gondviselő oltalmába, vágyakozva gondoltunk arra, hogy e gyönyörű ünnepen mily jó lenne ott lenni, a Szűzanya lábaihoz borulni, imádkozni szereteteinkért, nemzetünkért.

Aztán Isten különös kegyelme révén eljutottunk Fatimába és időzhetünk – a Rózsafüzér Királynője – a Szűzanya által megszentelt helyen. Vittük szívünkben szereteteinket, papjainkat, csoporttársainkat, s mindenkit, akik imáinkba ajánlották magukat. Sajátos boldogság magasztos érzése kerített hatalmába mindnyájunkat.

Csoportunk néhány nappal korábban érkezett, mint ahogy az ünnepségek kezdődtek, így volt időnk találkozni Fatimán kívül Portugália nevezetességeivel, fővárosával is.

Ott tartózkodásunk első napján Coimbra-val ismerkedtünk. Megtekintettük a Szent Klára negyedét, az egyetemi városrészt, (királyi rezidencia volt) majd ellátogattunk a Kármelita kolostor kápolnájába, ahol Lúcia nővér, a 2005-ben elhunyt látnok mindennapi imáit végezte.

Másnap Portoba kirándultunk, ahol a Katedrális és az óváros nevezetességeit néztük meg, majd a Ferairak egy hangulatos borpincészetében kóstolhattuk az igazi „Portóit”.

Következő nap a reggeli szentmise után egész napos kirándulást tettünk Obidos – Mafra – Sintra – Cabo da Roca (Európa legnyugatibb pontja) – Estoril útvonalon. Csodálatos építészeti remekműveket láttunk s az óceán is a szebbik arcát mutatta.

Negyedik nap az ország fővárosá-

val Lisszabonnal ismerkedtünk. E napon érkeztek a M.K.P.K. küldöttei is külön-repülőgéppükkel. Megcsodáltuk a Jeromos kolostort s templomát, a Katedrális, a Szent Antal templomot, a Rossio-várnegyedét, sétáltunk az óceánparton a tengerész emlékműnél.

Amiért igazán útra keltünk az ötödik nap kezdődő események voltak. A magyar zarándokcsoportok zászlókkal, énekelve, imádkozva haladtak át Fatima városán a Magyar Keresztúthoz, amely 1956-ban külföldre szakadt honfitársaink adományaiból épült fel a forradalom áldozatainak emlékére. Csodálatos érzés volt végigimádkozni ebben a gyönyörű olajfaligetben azt a keresztutat mely minden pillanatban magyarságunkra emlékeztetett. Jó volt ott magyarnak lenni!

Megérkezve a Kálváriára a Szent István Kápolnához, a portugáliai időjárás rövid időn belül minden arcát megmutatta: a szelet, a csendes esőt, a felhőszakadásszerű zivatart, a napsütést, – az utóbbi kettőt egy időben is – ez azonban nem zavarta a szentmise áhítatát. A Magyar Szentek és Boldogok miséjén Jakubinyi György gyulafehérvári érsekkel mintegy nyolcvanan koncelebráltak együtt. Az érsek úr szentbeszédében a szentek és a boldogok viszonyáról beszélt. A nyolc boldogság mindegyikéhez egy-egy szentet vagy boldogot kapcsolt. A szentbeszéd végén kijelentette: a legnagyobb magyar szent a Szűzanya, hiszen Szent István felajánlotta országunkat, így Ő lett a magyarok védőszentje.

A szentmise után lehetőségünk nyílt a jelenések helyszínének, valamint Ferenc, Jácinta, és Lúcia (a három kis pásztorgyermek) Aljustelben lévő szülőházának megtekintésére.

Minden este részt vettünk a fél tíz-kor kezdődő nemzetközi rózsafüzér imán és utána a fáklyás körmeneten, melyen vagy az Oltáriszentséget, vagy a Szűzanya szobrát hordozta

körbe az éneklő s imádkozó tömeg.

A Fatimában töltött utolsó napon részt vettünk a Magyar Nemzeti Zarándoklat ünnepi főpapi szentmiséjén a jelenési Kápolnánál, ahol Erdő Péter Bíboros Úr a Szűzanya kegyszobrára előtt nemzetünket a Magyarok Nagyasszonya oltalmába ajánlotta. Hogy Isten meghallgatott-e bennünket? Hallotta-e csöndes sirásunkat, testünk fájdalmát, lelkünk bánatát; nem tudom, de a Szűzanya lábainál hagytuk s az Ő kérésére reményeink szerint biztosan meghallgatást nyertünk.

A délután sem maradt program nélkül. Batalhaba, Alcobacaba, és Nazarebe vitt utunk. Batalhaban a Győzelmes Szűzanya templomot és kolostort csodálhattuk meg, mely a XIV-XV. századból származik, s ma is befejezetlen. A portugál építészeti emlékek egyik gyöngyszeme, amely a Világörökség része csakúgy, mint az alcobacai ciszterci monostor, melyet Alfonz Henrik az első portugál király alapított annak emlékére, hogy Santarém városát visszafoglalta a móroktól. Tovább indulva az Atlanti Óceán partján fekvő Nazare halászfalut (kisváros) – mely egy Madonna szoborról kapta nevét, amelyet a hagyomány szerint a szentföldi Názáretből hozott ide egy szerzetes – tekintettük meg és intettünk búcsút a hullámzó Óceánnak s vele együtt Portugáliának is. Este még utoljára a nemzetközi rózsafüzérben imádkoztunk s kísértük az Oltáriszentséget a fáklyás körmeneten, Akit Paskai Bíboros Úr vitt körbe a téren.

A hajnali szentmise zárta a fatimai programunkat, s mondtunk egy „Isten hozzád”-ot e „szent” helynek. A Te Deum-ot már a reptérre tartó buszon énekeltük el, s hamarosan felszállt velünk a hazafelé tartó repülőgép.

*A zarándokcsoport nevében:
Salamonné/Margit
Szt. Antal cursillos csoport*

Ünnepelünk!?

Ünnepet ülni egyetemes emberi szokás, mindenütt, minden korban, minden kultúrának szerves része. Az ünnep különleges, szent időszak, amikor a **közösség** a megszokottól eltérően viselkedik, megszakítva a hétköznapi élet ritmusát más cselekményeket hajt végre, más előírásokat és tilalmakat tart be, mint a hétköznapiokon. Ilyenkor a közösség tagjai felidéznek múltjuknak valamely jelentős mozzanatát, eseményét, esetleg különleges szertartások keretében elmélkednek róla, vagy akár meg is ismétlik, dramatizálják, eljátsszák. Az ünnep öntudatossá tesz, erőt ad, összetart.

A legkorábbi ünnepek a természet és az emberi élet jelentős fordulóihoz: születéshez, megújuláshoz, halálhoz kötődtek, mindig valamilyen **szent tartalommal**, s az ehhez tartozó áldozatbemutatással együtt. Az idők folyamán e korai alkalmakhoz kapcsolódtak a különböző tételes vallások ünnepei is, mostanra általában már kiszorítva a ködbe vesző régi tartalmakat, amelyeknek maradványai itt-ott még átsejlenek a mai formák függönyén. Az időszámítás fejlődésével párhuzamosan az ünnepek az év bizonyos napjaihoz rögzültek, s korunkra nagyjából állandósultak a kultúráktól, vallási szokásoktól függő ünnepi szertartások, rítusok is.

A történelem folyamán végigkövethető az emberiség szekularizációja, az életnek egyre kisebb és kisebb hányadát hatja át a szent tartalom. Ez a folyamat – mint az élet tempója általában – az utóbbi századokban egyre gyorsul. A 19. században jelentek meg a vallási tartalmat nélkülöző nemzeti és politikai/állami ünnepnapok (a Bastille lerombolásának évfordulója, az amerikai függetlenség napja, vagy május 1-je), majd a különböző emléknapok, mint a nőnap, az anyák napja. Ezek a 20. század második fele óta egyre szaporodnak, és propagandakampány

jellegük miatt erősen hozzájárultak ahhoz, hogy ünnepeink mára tartalmilag kiürültek, elveszítették igazi jelentőségüket.

Az új kor nemcsak az ünnepek szent tartalmát tette viszonylagossá, aláaknáztta és létében fenyegeti az ünnep közegét, az emberi közösségeket. Mire anyagi világunk végleg egyetemessé válik, érdekeink és lehetőségeink különbözősége talán ugyanolyan véglegesen szembeállít bennünket szűkebb vagy tágabb környezetünk tagjaival. És ami ezenközben megállíthatatlanul kifolyik a kezünk közül, az az idő, melyből elődeinknek, noha életük általában rövidebb volt a mienknél, mintha mégis sokkal több jutott volna. Nekünk inkább tárgyak vannak a birtokunkban, időnket éppen ezeknek a megszerzésére áldozzuk. Aztán a megszerzett tárgyakat ajándékozzuk időnk – saját magunk – helyett a velünk élőknek.

Arégiak jóval kevesebbet ajánlkoztak. Az ajándék lényege szerint nem az öröm forrása vagy okozója, hanem függőségünk elismerésének jele. Eleinte csak az Istennek járt, majd az uralkodóknak, a földesuraknak. A 19. században a pásztorok munkaadóiknak, az őket szegődtető intézőknek faragták a legszebb botokat. Az ünnepi ajándékozás csak jelképekre szorítkozott: a piros alma az egészség, a dió a bőség, a festett tojás az új élet szimbóluma, ezeket adták egymásnak azok, akik együtt éltek mindennapjaikat, így emlékeztetve egymást az ünnep tartalmára. Aki távolabbra szakadt, az ottani környezetébe illeszkedve adta és kapta ugyanezeket a jeleket.

Az ünnep lényege tehát az, hogy bizonyos szent időszakokban másképpen viselkedünk, másként cselekszünk, mást eszünk-iszunk, másképpen öltözködünk, mint általában. Nem dolgozunk, hogy eleget tehessünk a rituális előírásoknak,

felvesszük ünnepi ruháinkat, elkészítjük, és együtt fogyasztjuk el a szokásoknak megfelelő ételeket, időt töltünk el egymás társaságában.

Ma ünnepeinket a fogyasztás minden eszközt felhasználva igyekszik befolyásolni, sőt kisajátítani. Az esztendő szinte egyetlen, különféle kellékeket, díszeket, jelképeket, ajándékokat, egyszóval fogyasztanivalót kínáló, inspiráló tárgy-folyam, amelyet az ünnepek csak azért és annyi időre szakítanak meg, hogy az áruházak polcain és kirakataiban az egyik kelléktár átadja a helyét a következőnek, a télapók a karácsonyfadíszeknek, a szilveszteri trombiták a farsangi álarcoknak, azok pedig rögtön a húsvéti nyusziknak, és így tovább egészen a halottak napjára szánt mécsesekig és a tök-lámpásokig. De ki ad nekünk szent időt: Istenre, közösségre, szertartásokra, játékokra, egymásra szánt időt? Ki ad szent tartalmat az ünnepeknek, mielőtt végleg a semmittevés és mindenevés napjaivá válnának?

A Prédikátor könyve (3,1-8) így ír: *Mindennek megvan az órája, minden cselekedetnek a maga ideje az ég alatt:*

Van ideje a születésnek és a halálnak, az ültetésnek és a betakarításnak ... Ideje a sírásnak és a nevetésnek, ideje a jajgatásnak és ideje a táncnak.

Éppen így megvan a maga ideje az ünnepeknek és a hétköznapioknak, az együttlétnek és a befelé fordulásnak, a munkának és a pihe-nésnek, a vigasságnak és a komolyságnak is. Az egyik értelmetlen a másik nélkül. Tőlünk függ, hogy mit kínálunk egymásnak ezeken a napokon. Mi tesszük szent idővé ünnepeinket, s adunk nekik szent tartalmat, hogy aztán öntudatot, egységet, erőt meríthessünk belőlük a hétköznapiokon.

Marx Mária

Jó volt olvasni:**Vörösmarty Mihály:
A vén cigány**

Húzd rá cigány, megittad az árát,
Ne lógasd a lábadat hiába;
Mit ér a gond kenyéren és vizen,
Tölts hozzá bort a rideg kupába.
Mindig így volt e világi élet,
Egyszer fázott, másszor lánggal égett;
Húzd, ki tudja meddig húzhatod,
Mikor lesz a nyűtt vonóbul bot,
Sziv és pohár tele búval, borral,
Húzd rá cigány, ne gondoldj a gonddal.

Véred forrjon mint az örvény árja,
Rendüljön meg a velő agyadban,
Szemed égjen mint az üstökös láng,
Húrod zengjen vésznel szilajabban,
És keményen mint a jég verése,
Odalett az emberek vetése.
Húzd, ki tudja meddig húzhatod,
Mikor lesz a nyűtt vonóbul bot,
Sziv és pohár tele búval, borral,
Húzd rá cigány, ne gondoldj a gonddal.

Tanulj dalt a zengő zivatartól,
Mint nyög, ordít, jajgat, sír és bömböl,
Fákat tép ki és hajókat tördel,
Életet fojt, vadat és embert öl;
Háború van most a nagy világban,
Isten sírja reszket a szent honban.
Húzd, ki tudja meddig húzhatod,
Mikor lesz a nyűtt vonóbul bot,
Sziv és pohár tele búval, borral,
Húzd rá cigány, ne gondoldj a gonddal.

Kié volt ez elfojtott sohajítás,
Mi üvölt, sír e vad rohanatban,
Ki dörömböl az ég boltozatján,
Mi zokog mint malom a pokolban,
Hulló angyal, tört szív, örült lélek,
Vert hadak vagy vakmerő remények?
Húzd, ki tudja meddig húzhatod,
Mikor lesz a nyűtt vonóbul bot,
Sziv és pohár tele búval, borral,
Húzd rá cigány, ne gondoldj a gonddal.

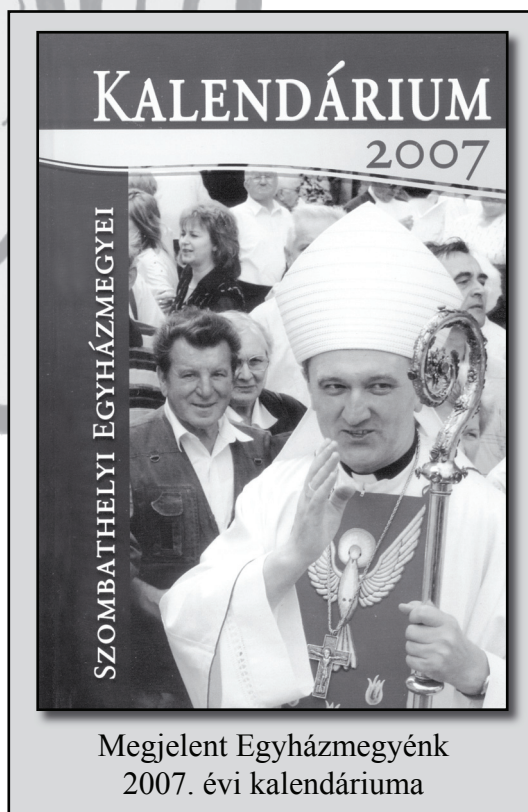
Mintha újra hallanók a pusztán
A lázadt ember vad keserveit,
Gyilkos testvér botja zuhanását,
S az első árvák sirbeszédeit,
A keselynek szárnya csattogását,
Prometheusz halhatatlan kínját.

Húzd, ki tudja meddig húzhatod,
Mikor lesz a nyűtt vonóbul bot:
Sziv és pohár tele búval, borral,
Húzd rá cigány, ne gondoldj a gonddal.

A vak csillag, ez a nyomoru föld
Hadd forogjon keserű levében,
S annyi bűn, szenny s ábrándok dühétől
Tisztuljon meg a vihar hevében,
És hadd jöjjön el Noé bárkája,
Mely egy új világot zár magába.
Húzd, ki tudja meddig húzhatod,
Mikor lesz a nyűtt vonóbul bot:
Sziv és pohár tele búval, borral,
Húzd rá cigány, ne gondoldj a gonddal.

Húzd, de mégse, – hagyj békét a húrnak,
Lesz még egyszer ünnep a világon,
Majd ha elfárad a vész haragja,
S a viszály elvérzik a csatákon,
Akkor húzd meg újra lelkesedve,
Isteneknek teljék benne kedve.
Akkor vedd fel újra a vonót,
És derüljön zordon homlokod,
Szűd teljék meg az öröm borával,
Húzd, s ne gondoldj a világ gondjával.

Puskely Mária, a 7. Egyházmegyei Adventi Családi Nap felkért előadója, aki lenyűgöző előadást tartott Árpádházi Szent Erzsébet életéről, annak biztos tudatában ajánlja olvasásra Vörösmarty versét, hogy „Lesz még egyszer ünnep a világon”!

Az Isten-szeretőknek minden a javukra válik Megnyílt egyházmegyénkben a Brenner János-emlékév

Megyes főpásztorunk, Dr. Veres András püspök az idei adventben meghirdette a Brenner János-emlékévet. Így írt ezzel kapcsolatosan: „2007. december 15-én lesz 50 éve, hogy Isten szolgája Brenner János káplánt a rábakethelyi plébániáról betegellátás címén, csalárd módon kicsalták és 32 késszúrással meggyilkolták. Vértanú papunk boldoggá avatási ügye folyamatban van. A tragikus esemény évfordulója alkalmából a Szombathelyi Egyházmegyében „Brenner János-emlékévet” hirdetnek meg. Meg akarjuk gyorsítani ugyanis Brenner János boldoggá avatása egyházmegyei szakaszának ügyét, hogy az elkészített dokumentumokat 2007. decemberében felterjeszthessük Rómába. A Brenner János-emlékév meghirdetésével szeretnénk elérni, hogy jobban megismerjék híveink Brenner János életét, aki a papi hivatás és az Oltáriszentség vértanúja, valamint a minisztránsok pártfogója.”

A megyés püspök szándékának megfelelően plébániai lapunk hasábjain mi is szeretnénk e nemes ügy célkitűzéseinek megvalósulását segíteni. Imádságainkkal, tanúságtevő keresztény életvitelünkkel kívánjuk az ő példamutatását időszerűvé tenni saját életünkben is. A következőkben az emlékév internetes honlapjáról vett adatokkal idézzük fel élettörténetét!

A XX. század első éveiben egy édesanya, Brenner Tóbiás szombathelyi polgármester felesége, nagyon sokat imádkozott azért, hogy József fiúk, aki kilencedik gyermekként jött a világra 1903-ban, pap legyen. Brenner József azonban nem lett pap, hanem gépészmérnöknek tanult. 26 évesen feleségül vette a felvidéki származású Wranovich Juliannát. Házasságukból három fiú született, László, János és József. Mindhárman megkapták a papi hi-

vatás kegyelmét. **A szombathelyi édesanya imáit úgy hallgatta meg Isten, hogy nem az ő gyermeke, hanem annak három fia lett pap.**

Brenner János 1931. december 27-én született Szombathelyen. Bátyja, László, akkor már elmúlt egy éves. Jánost a Szent Erzsébet ferences templomban keresztelték meg az év utolsó napján, december 31-én. A család ebbe a templomba járt szentmisére minden vasárnap. A harmadik gyermek 1935-ben született és a József nevet kapta a keresztségben. Brenner János a Püspöki Iskolának tanulója lett szülővárosában, Szombathelyen. 1940. őszén a Brenner család Pécsre költözött, így János itt folytatta tanulmányait a ciszterci rend Nagy Lajos Gimnáziumában. A ciszterci szerzetesek élete és példája nagy benyomást tett rá, és hivatása kialakulásában fontos szerepet játszott.

Ebben az időben odahaza Szombathelyen az édesapának szóvá tették a munkahelyén, hogy miért engedi, hogy két fia pap legyen. Brenner József, aki szívből örült fiai hivatásának, mosolyogva javította ki a kérdezőt: „Nem kétő, hanem már három fiam készül a papságra!” Ez már akkor történt, amikor mindhárman Győrben tanultak.

Brenner Jánost 1954. december 12-én megyéspüspöke diakónussá szenteli Szombathelyen. A tanulmányok befejezését követően Kovács Sándor püspök 1955. június 19-én pappá szentelte a Szombathelyi Székesegyházban. A papszentelést követően egy héttel, 1955. június 26-án mutatta be első szentmiséjét a szombathelyi Szent Norbert-templomban. A prédikációt Winkler József teológiai tanár, későbbi szombathelyi segédpüspök mondta. A mise szerény, de felemelő volt. A szentelendők a papszentelés előtt

Kisléghi Nagy Ádám festménye

zség tartozott: Farkasfa, Magyarlak, Máriaújfalu és Zsida, amelyekbe a plébános, illetve a káplán felváltva jártak misézni. Papi szolgálata mindenben Isten dicsőségét és a hívek lelki javát szolgálta. Brenner János 1957. december 14-én, advent 3. vasárnapja előtti szombaton mutatta be utolsó szentmiséjét a Szent Péter és Pál apostolok tiszteletére felszentelt kápolnában Máriaújfaluban.

Ezen a szentmisén olvasta fel életében utoljára az Evangéliumot, ekkor változtatta át utoljára a kenyeret és a bort Jézus Testévé és Vérévé, s a mise végén utoljára emelte fel karját, hogy Isten áldását adja a jelenlévőkre.

1957. december 14-én Kozma Ferenc plébános Farkasfára ment, hogy a karácsony előtti gyóntatásokat elvégezze. Brenner János egyedül maradt a rábakethelyi plébánián. Éjjél körül egy 17 éves fiú azzal az ürüggyel zörgette fel a káplánt, hogy a nagybátyja, aki a szomszéd faluban Zsidán lakik, súlyos beteg. János atya rögtön magára öltötte a karinget és a stólat, a templomban magához vette az Oltáriszentséget és a betegek olaját, és azonnal indult az állítólagos beteghez. A fiút hazaküldte, s ő a dombon át, a legrövi-

(folytatás a 7. oldalon ⇒)

(⇐ folytatás az 6. oldalról)

debb úton indult el az éjszakában. A templomtól néhány száz méterre ismeretlen személyek megtámadták. Ő védekezett és többször megpróbált elmenekülni támadóitól, de azok utána eredtek és újból elkapták. Hivatástudatára jellemző, hogy végül annak a háznak a közelében tudták elfogni, ahová a betegnek mondott emberhez ment. A máig ismeretlen tettesek **1957. december 15-ére virradóra 32 késszúrással**

ölték meg Brenner János atyát Zsida község határában. Mivel hivatásának teljesítése közben érte a halál, ezért a papi hivatás vértanújának tartjuk őt. János atya nemcsak magát védte, hanem az Oltáriszentséget is. A szíve fölött vitte az Urat, s utolsó erejével is Őt védelmezte. Ezért az Oltáriszentség vértanújának is nevezhetjük. Ahhoz, hogy a liturgikus tiszteletben is vértanúnak nevezhessük őt, természetesen az Egyház nyilatkoza-

tát meg kell várnunk. A hívek 1957. advent 3. vasárnapjának reggelén hiába várták papjukat a rábakethelyi templomban. Kezdetben azt hitték, hogy elaludt, de mivel a plébánián nem találták, arra gondoltak, hogy biztosan beteghez hívták. Hamarosan megérkezett hozzájuk a hír, hogy káplánjuk holtan fekszik Zsidán, mert az éjszaka megölték. Boldoggá avatása jelenleg folyamatban van.

Összeállította: Bodorkós Imre atya

Szellemidézősdí

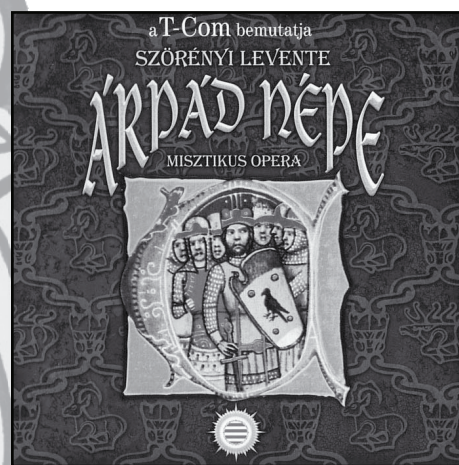
Néhány gondolat Szörényi Levente új rockoperaja kapcsán

A nyolcvanas évek közepén sokak számára jelentett katarikus élményt az István, a király rockopera, mely azóta sem vesztett fényéből, mondandójának időszerűségéből. Azóta a szerzők több hasonló művet készítettek, bár ekkora visszhangot egyik sem váltott ki. Az idén bemutatott Árpád népével immár tetralógiává bővült a történelmi rockoperák sora. Gondolatviláguk pedig egyre messzebb került a kiindulástól, vagy inkább felszínre került az, ami az István, a király talányos zárómondatában – „Veled Uram, de nélküled.” – még csak lappangva volt jelen, a keresztény örökséggel való tudatos szembefordulás, egyfajta ősmagyar pogány nosztalgia szellemében. Az Árpád népe már egyértelműen e mellett teszi le a voksot.

A történet a Szent István halálát követő zűrzavaros időkbe vezet minket, amikor trónviszály, pogány-lázadás dúlta fel az ország békéjét, veszélyeztette a fiatal keresztény állam létét. A történelemkönyvekből tudjuk, hogy a megvakított Vászoly fia, az orosz földről hazatért András herceg lett úrrá erős kézzel mindkettőn, újra visszavezetve az országot a Szent István által kijelölt útra. Míg a hivatalos történetírás képviselői, azok is, akik egyébként nem kötődnek a kereszténységhez, ezt érdemként említik, a rockopera

egészen másképp értelmezi. Szerintük az „erőszakos keresztény térítés küldte padlóra az országot” (idézet a Szörényi Leventével készült beszélgetésből), és tetteivel I. András árulója lett népének, mert ismét idegen eszmék uralma alá hajtotta azt. A darabban András bátyja, Levente lép elő főszereplőnek, – akit egyébként a krónikák épp csak megemlítnek – mint az eredeti magyar szellemiség védelmezője. Vata pusztító pogányjai pedig vallásszabadságukért küzdő hőssé nemesülnek. A történet valós adatok helyett az írói képzeletre épül, és az István, a király két lábbal a földön álló, de égre tekintő eszmeisége helyett misztikus köd borítja be, melyben a hét vezér és más ősök, valamint halott táltosok szellemei sorjáznak.

Az egész háttérben ugyanaz a gondolat bújik meg, amit a Da Vinci-kód is megfogalmazott: a történelmet a győztesek írják. Ebben van igazság, ezért kell kellő kritikával kezelni a történelmi forrásokat, de igencsak szélsőséges lenne ebből azt a következtetést levonni, hogy mindennek az ellenkezője igaz. Az is tipikus hiba, hogy a szerzők saját koruk gondolkodásmódját vetítik vissza, és saját érzéseikből kiindulva szemlélik a múlt történéseit. A középkori ember számára nem létezett a mai formában vett vallásszabadság eszméje, különösen

nem az egyéni vallásszabadság értelmében. A küzdelem a régi és az új képviselői számára is vagy-vagy kérdés volt, egyik fél sem latolgatta a másság elfogadásának kérdését. Valamint a korabeli ember törzsben, népben gondolkozott, nem egy egyénre szabott világban.

A rockopera arról tanúskodik, hogy a magyar társadalom még gondolkodó része kapaszkodót keres a mai értékeiből kiüresedett világban, és ezért fordul nemzetünk múltjához, nem mindig a legszerencsésebben. Ismét kiderül, hogy milyen fontos feladat megmutatni, hogy népünk milyen értékkel lett gazdagabb azáltal, hogy Krisztushoz kapcsolódott. Aki mindannyiunk Atyjától érkezett, az egy nemzet számára sem lehet idegen, hogy benne egy nép szellemiségének nemes részei kiteljesedhetnek, a vadhajtások pedig letisztulhatnak. Azáltal találhatunk önmagunkra, ha Őt jobban követjük

Páter

Nemcsak templomot, közösséget is építünk

Egykori zalaegerszegi káplánjaink pályafutását bemutató sorozatunkban ezúttal Szalai Attila boncodföldei plébánossal beszélgettünk.

SzA: 1997 – 2002-ig láttam el szülővárosomban, Zalaegerszegen a kápláni szolgálatot, majd a következő kinevezésem mindjárt a most is betöltött állomásra, Boncodföldre szólt, itt lettem plébános. Hozzánk tartozik Teskánd, Hottó, Böde, s legújabban Babosdöbréte is. A múlt hónapban ide költöztem. át.

ÜH: Könnyen megtaláltad a helyedet?

SzA: Furcsa volt, hogy egy nyüzsgő városi plébánián töltött időszak után egy másfajta közösségbe kerültem. Zalaegerszegen ifjúsági közösséget is vezettem, itt a leglelkesebb hívek az idősebb korosztályból látogatják a miséket. Igaz, hogy a fiatalabb generációt inkább a városból kiköltözöttek alkotják, rájuk jellemző, hogy visszajárnak a városba, a régi kapcsolatokat ápolják. Nagy feladat összehozni az egy faluban élőket, a közösségépítést is az alapjaitól kell

kezdeni. Ez nemcsak az egyház, hanem a civil társadalom szempontjából is probléma.

ÜH: Tettél kezdeményező lépéseket?

SzA: Természetesen, elsősorban Teskándon, ahol több a fiatal család páros. Közülük többen jártak már házasság-hétvégén. A hittanosainknak is szerveztünk nyári tábor, ebben számíthattunk a szülők segítségére. Nagyon fontosnak tartom, hogy tervezett új templomunkat, mely a teskándi iskolai kápolnát váltaná ki, amennyire csak lehet, helybeliekre támaszkodva építsük fel. Azt várom ettől, hogy így a falu jobban magának érzi majd a templomát, s talán a közös erőfeszítés is összekovácsolja az embereket.

ÜH: A többi templom nem szorul felújításra?

SzA: Hála Istennek nem, elődöm Stróber László atya már itt is bevettette magát a felújítási munkákba, így Boncodföldén és Szentmihályfán is szépen felújított templomunk van.

ÜH: Vannak-e segítőid, kik támogatnak a munkában?

SzA: A templomépítés forrásgyűj-

tése céljából létrehoztunk egy alapítványt, az ebben dolgozók lelkes munkájára mindig számíthatok. Van Teskándon egy gitáros énekkarunk, ők havonta egy vasárnapi misén énekelnek. Hottón Szulyovszky Endre lelkipásztori kisegítőként dolgozik, Teskándon Martonné Lakos Klára segít a hitoktatásban.

ÜH: Zalaegerszegtől teljesen elszakadtál?

SzA: Azt azért nem mondanám, nagyobb ünnepek előtt szívesen besegetek pl. a gyóntatásban.

ÜH: Tudjuk, hogy a természetjárás a kedvenc időtöltésed, marad-e ideje egy plébánosnak a hobbijára?

SzA: Rendszeresen nem, bár elvileg a plébános magának adja a szabadidőt is. Azért régi barátaimmal szívesen megyek túrázni, ennyi az egészségség megőrzéséhez is kell.

Lejegyezte: Marx Gyula

A 10 éves Szent Család Óvoda ünnepi bálja

Ismét bál, ami másorral is jár

Előadni...igen! – de most mit? Ez is volt, az is volt, mi nem volt? Asszonykórus, japán dalok? Nem, népdalok! Szívünk csücske hazafiság, jók lesznek a népiruhák. Ezek a gondolatok keringtek az óvónők fejében, de végül is minden meglett.

Bejáratnál egy rövid a „bemele-

gítő”, ügyes táncosok, nívós szülői kórus. Jegyző úr, aki egyben apuka, Misi fiát pontosan idézve a Szent Család Óvodát méltatta. S jöhetett a vacsora. A felszolgálás családon belül megoldva.

Az őszi hangulatot megidéző dekoráció kellemes alapot adott a beszélgető köröknek, mert ezek is jócskán alakultak. Hiszen együtt volt régi és új szülők csapata, Mária Magdolna és Jézus Szíve plébánia papsága. A szőnyegpadló nem táncos marasztaló, de így is sokan lendületesen ropták. Sok nyörőre fordult tombola, s máris itt az éj-

fél. A kemény mag hajnalig járta, s mégis akadt, aki másnap délután a báli termet tornateremmé vissza„varázsolta”.

Köszönjük nektek, akik a bálba eljöttek és segítettek!

Szent Család Óvoda

Szerzetesrendek az Árpád-kori Zala megyében

Fenti címmel jelent meg a kö-zelmúltban a Zalai Kismonog-ráfiák sorozatban Cselenkő Borbála tanulmánya. Ajánlom mindazok-nak, akik némi lokálpatrióta érzé-sekkel viseltetnek szülőföldjük, lakóhelyük iránt, érdekli őket me-gyénk múltja.

A mikor az Árpád-kori Zala megyéről van szó, jó tudato-sítani, hogy a megye mai közigaz-gatási területén túl ide tartozott a Balatonfelvidék nagy része is, egészen Almádiig, így egy törté-nelmi emlékekben a mai megyénél még gazdagabb területet is ide kell számítanunk. Középkori megyénk büszkélkedhet a nagy múltú Tiha-

nyi bencés apátsággal, és annak alapító levelével, mely egyben első magyar nyelvemlékünk is. Az Ár-pád-kor valóban a szerzetesség vi-rágkora volt megyénkben is. Hét bencés apátság, két premontrei pré-postság, egy johannita konvent, hét pálos és egy ferences kolostor volt található akkori területén. Az első királyi alapítások után a helyi ne-mesi nemzetségek bőkezűsége nö-velte az alapítások számát. A szer-zeteselek szorgos munkája nyomán igazi keresztény arculatot, kultúrát kapott az országnak ez a vidéke is. Épületeik némelyike, amely állta az idők viharait, ma is turistákat vonzó látványosság, mint a tihanyi altemplom, a zalavári romterület, a

türjei premontrei prépostság temp-loma, a salföldi pálos kolostor rom-jai. Az itteni kolostorokból kikerült kulturális emlékek pedig, mint a csatári biblia, melyet ma az admon-ti bencés apátságban őriznek, vagy a zágrábi érseki könyvtárban talál-ható hahóti kódex, messze földön is öregbítik a megye hírnevét.

A könyv az egyes kolostorok történetének bemutatása mel-lett a régészeti feltárásokon alapuló rajzokat is hozza, melyek segítenek abban, hogy megelevenedjenek előttünk azok az emlékek is, me-lyekről már csak halvány nyomok mesélnek.

Szalai Attila

20 éves a Mindszenty József Kamarakórus

2006. októberében ünnepelte fennállásának 20. évfordulóját a zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia Mindszenty József Kamarakórusa. Az ünnepi, jubileumi há-laadó szentmise főcelebránsa Bo-dorkós Imre zalaegerszegi káplán úr volt, a szentmisén koncelebrált Horváth Gábor káplán is. Imre atya homíliája elején tolmácsolta Dr. Veres András megyés püspök kö-szöntését, aki a jeles évfordulóról így emlékezett meg levelében: „A kapott információk alapján tudom, hogy a két évtized alatt számtalan alkalommal nyújtott szolgálatot a

plébánia kórusa a különböző szent-miséken, liturgiákon, és ünnepsé-geken. Jótékonysági koncertjeiken pedig rendszeresen segítettek a különböző nemes ügyek támogatá-sában. Az elmúlt 20 év szolgálata bizonyíték arra, hogy a Kórus tag-jai időt és fáradságot nem sajnál-va töreksenek megvalósítani Isten szolgálatát.”

A káplán atya beszédében a li-turgia szépségéről, alapvető vonásáról, feladatáról szólt: A li-turgia célja: az Isten dicsőítése, az ember üdvösségének szolgálata, a megszentelődés keresése és megtá-lálása. A kórus énekeivel, a kórus-művek bemutatásával azt a nemes célt tűzte ki célul, hogy annak a földi liturgiának akar a szolgálja lenni, amely arra hivatott, hogy az égi li-turgia földi „leképeződése” legyen. Buzdította a jelenlévőket arra, ha olyan képességeket kaptak, melyek

által tevékenyen is részt vehetnek a zenei szolgálatban, mondjanak igent Isten meghívó szavára. Kife-jezte reményét, hogy a kórus min-dig képes lesz a megújulásra, arra, hogy szolgálatát lelki nyitottsággal végezze; s a jövőben is méltóan szolgálják a liturgia és a szent zene ügyét.

A z ünnepi szentmise után a kó-rus a fehér asztal mellett is találkozott a Göcsej-Palatinus Ét-teremben, ahol a közös emlékeket, élményeket felelevenítették, ápol-ták baráti kapcsolataikat is.

Tóth György kántor-karnagy

Apróság Istentől

Családunk gyarapodik. Két kamasz gyermekünk mellé, két pici gyermekkel áldott meg Isten. Anna komoly nagylány (16 éves), Zsombor humoros korszakát éli (14 éves), Balázs már egyedül gyalogló, mindenre nyitott kislegény (másfél éves). Negyedik gyermekünk 10 hetes magzati életkorát éli.

Idén ősszel együtt mentünk el a nőgyógyászhoz, aki ismerős, kedves, szakmájában is felelős személynek számít. Negyven éves vagyok, ezért korom miatt kötelességének érezte, hogy tájékoztasson a szokásos vizsgálatokról: ultrahangos vizsgálat, a szívhang ellenőrzése, genetikai vizsgálat... segít kiszűrni a betegségeket.

„A genetikai vizsgálat kizárólagos módja a magzatvízből nyert sejtek (amniocentézis) tenyésztéséből végzett kromoszómaelemzés, a terhesség 16. hete körül. Újabban már a 9-10. héten, a kialakuló lepény területéről vett szövetminta preparálása alapján (chorionbiopszia) képet kaphatunk a születendő gyermek neméről, kromoszómaképéről, ill. az esetleges rendellenességekről.”

Tudni lehet azt is, hogy a 10. hétre „kialakulnak a testrészek, a fej a többihez képest igen nagynek tűnik. Kialakulnak a szemek, láthatóvá válik az orr és a száj. Elkülönül a fül, kapcsolat alakul ki a külső és a belső fül között. Bár az anya még nem érzi, a magzat törzsével kifejezett mozgásokat végez. A végtagok gyors növekedésének eredményeképpen felismerhetővé válik a kéz és a láb. Az ujjak között úszóhártyára emlékeztető bőrlében van. A magzat hossza eléri a 4,5 cm-t, tömege az 5 g-ot.” (Dr. Marton István: Terhesskönyv – gyakorlati útmutató kismamáknak; Park Kiadó, 1990) Vagyis: fejlődő Ember.

Tapasztalataim szerint minden rendben volt velünk. Örömmel és reménnyel telve álltunk ebben a helyzetben.

Mert számítottam az orvosi kérdésre (– Megtartja?), teljes szívvel válaszoltam igennel. De meglepett, hogy a doktor újabb és újabb veszéylekre, százalékos arányokra, vetélési valószínűségekre hívta fel figyelmünket. Felelősségünkre hivatkozva részletezni kezdte a különböző értelmi- és testi sérülések testi, lelki,

anyagi nehézségeit. Várandós állapotomban, növekvő lányunk füle hallatára, fiunk élénk képzelőereje és tapasztalatlansága, de férjem ébredező hite is borzongott az elhangzottaktól. Az orvos legjobb „tankönyv-ízű” szakmai tudása csillogott. Elmondta, hogy csekély kockázat árán kiszűrhető a rendellenesség. Ebben az esetben a baba csak mintha egy injekciót kapna, annyi „fájdalom” árán elvehető...

– De ez gyilkosság! Nem? – kérdezte lányunk az orvost.
– Csak sérült magzat, nem normális... – volt a válasz.
– Egy önálló élet!
– Na de milyen?!
– Gyilkosság! – fogalmazta meg szívből Anna.
– Te sem eszed meg a rohadt káposztát!? – mondta az orvos.

Szíven ütött ez a hasonlat és a lezajlott párbeszéd. Megértettem, mennyire más egy hívő és egy hitetlen ember gondolkodása az Életről. Lehet, hogy van, aki nem meri vállalni, hogy akarától függetlenül a világra hozzon egy beteg gyermeket. Én pedig rettegnék vállalni, hogy az akaratomtól függjön egy, akár beteg gyermek élete is. Hát ki vagyok én? Köszikla a hit bennem: csak Isten lehet élet és halál ura.

Számunkra az Élet szent és sértéhetetlen, tőlünk nem függő atekintetben, hogy legyen-e vagy ne, ha már szíve itt dobog a szívem alatt. Ellenben az orvosnak? Egy beteg gyermek neki csak annyi, mint a zöltségek közül egy romlott!? Tanulta, hogy Élet, de nem érti, nem érzi? Ő az életre felesküdt ember? A halál szószólójává vált.

Megtörtént az ultrahangos vizsgálat, mely semmilyen rendellenességet nem mutatott. Így megtudhattuk azt is, hogy az összes elhangzott szörnyűség ránk nem vonatkozik. (...talán, de kizárni nem lehet...) Mégis úgy éreztük, mintha súly nyomná a szívünket. Örömről aggódás vegyült, reményünkhöz ijedség társult. Hát kell ez nekünk? Hát ez kell nekünk?

Mindezek után sokat beszélgettünk otthon kis családukról. Jó volt megbizonyosodni lányunk felelős gondolkodásáról, bátorságáról. Elmondtuk azt is, hogy az orvostudo-

mány fejlődik, a fejek egyre több ismerettel rendelkeznek, a szívek pedig kiüresedhetnek. Az egészségügy inkább betegségügyggyé lett... De hitem, hitünk is változott az élmény hatására!

Pár nappal később lelkigyakorlaton vettem részt szívem alatt fejlődő magzatommal. Megérkezésünk után az első program egy közös, Lélektől átítatott ima volt: nyissuk ki a Zsoltárok könyvét, olvassuk közösen, hangosan!

„...az anyám méhében Te szőtted a testem...”

Mindezeket hallva kisbabámra gondoltam, de erős fizikai rosszulletet kezdtem érezni. Olyan erősen dobogott a szívem, kivert a víz, tudatosan kellett ügyelnem arra, hogy levegőt vegyek... a sírás kerülgetett. Az ima végén a vezető kérte, hogy akinek van valami a szíven, mondja ki. Muszáj volt elmondanom. Felolvastam a sort, elmeséltem a fizikai tüneteket, az orvossal való párbeszédet, hogy „le rohadtkáposztáztam” kicsiny gyermekemet. Hogy a mostani gyönyörű zsoltár nekünk szólt, szíven érintett. Ez gazdag, értékes, erőt adó üzenet, szemben a pár nappal ezelőtti negatív élménnyel.

Egy ember a másiktól mennyi sérülést kaphat, ha nem érti a másik lelkét, gondolkodását! Az elvi lehetőségek közlésével, amit semmitmondó bántásként éltük át, tudat alatt erős sebet kaptam, kaptunk. Fizikai tüneteket produkált!

Imádkoztak értem, értünk, és a kellemetlen jeleken kívül a lelki seb is felszínre jött, sőt megszűnt! Meg tudtam bocsátani az orvosnak. Azóta érzem, hogy hittel élni mennyivel jobb, értékesebb; hogy az aggodalmak, bajok fokozása helyett öröme van szüksége az embereknek; és hogy a szavaknak micsoda erejük van. Míg az orvos szavai sebet ejtettek, testi-lelki fájdalmat okoztak, Isten egyszerű üzenete valóban gyógyított. De az édesanyákat miért kell ennek kitenni? Felkészíti-e őket erre valaki?

Egyedül Isten képes a rosszat jóra fordítani! Esetünkben megtette. Hála érte!

A történetet az élet írta.

Lejegyezte Tompa Viola

A keresztény sajtó bemutatkozik**Magyar Kurír**
internetes napilap

Valami új kezdődött bő egy éve. Egy lap megszűnt, s elindult helyette egy internetes hírportál. A hazánkban páratlan kezdeményezés a Magyar Kurír bátor kis csapatának köszönhető. Néhány sorban most őket mutatjuk be.

Közép-Európa legrégebbi katolikus hírügynöksége, a 95 éves Magyar Kurír 2005 pünkösddvasárnapjától új formában, bővebb tartalommal jelenik meg, kizárólag az interneten. A szerkesztőség felada-

tának tekinti, hogy az egyetemes egyház életéről – természetesen ideértve a magyar egyházat is – híreket, információkat adjon. Neumayer Katalin főszerkesztő szerint ezért honlapjukon kiemelt helyet kapnak a naponta többször is frissített hírek, így bármilyen egyházi vonatkozású eseményről azonnal értesülünk. A külföldi híreket olasz, angol, valamint német nyelvű katolikus hírportálok és lapok szemlézése nyomán szerkesztik.

Dévényi István, a Heti Válasz média- és honlap-elemzője szerint az oldal „külsője harmonikusan támasztja alá a mondanivalót”, s szerinte a portál legfontosabb mis-

sziója, hogy létezésével nyit az új, fiatalabb generációk felé is. A honlap aktualitáshoz kevésbé kötött rovataiban érdekes, tájékozódást segítő ismereteket nyújtanak mindenkinek, aki otthonosan mozog az Egyházban, de azoknak is, akik keresik az Egyházhoz vezető vagy éppen visszavezető utat.

Minden érdeklődőnek jó böngészést!

Elérhetőség: www.magyardurir.hu

Összeállította: Paksa Balázs

Adventi ifjúsági lelki nap

Az ötlet egy szeptemberi hétfői napon született meg, amikor is közösségi összejövetelünkön felvetődött a kérdés azzal kapcsolatban, hogy az adventi leli napra, kit kellene meghívni előadónak. Rövid megbeszélésünk után a választás *Dr. Veres András* püspök atyára esett.

Elhatározásunkat tett követte, amikor is *László atya* elküldte a hivatalos meghívót a püspöki titkárságra. Az eseményre a plébánia közösségei egyformán készültek, mert mindenki vállalt valamilyen kisebb-nagyobb feladatot a lelki nap szebbé tételében. A fő szervezést az ötlet kitalálói, a 7közi nevezetű plébániai közösség vállalta magára. A lelki napon a Mária Magdolna plébánia közösségei mellett részt vettek a Jézus Szíve plébánia hittanosai és ministránsai *Piusz atya* vezetésével, valamint a Mindszenty József Gimnázium diákjai is. Hosszas előkészületek és egyeztetések után eljött december 2-a, a lelkigyakorlatos nap ideje.

A program helyszíne a Mindszenty Gimnázium kápolnája volt, de az iskolában ezen a napon egy másik egyházmegyei szintű rendezvény is zajlott, mégpedig az egyházmegyei

családi nap, amely a tornateremben került megrendezésre.

Programunk a reggeli imával kezdődött, majd *László atya* köszöntötte a tiszteletre méltó egyházi személyt. A fiatalok bemutatták közösségeiket a püspök úrnak, amelyet nagy érdeklődéssel hallgatott. Püspök atya első mondataiban megköszönte a meghívást, és elmondta, hogy nagy örömmel tett eleget felkérésünknek, mert már régen adódott lehetősége fiataloknak lelki napot tartani. A bevezető gondolatokat püspök atya elmélkedése követte, amelynek gondolatfüzéreiből mindenki megtalálhatta a szívéhez legközelebb álló dolgokat. Ezek után kiscsoportos beszélgetésekre került sor, a püspök atya a 7közi csoportjával beszélgetett. A beszélgetés fő témája: az egyház helyzete a mai világban. A püspök úr nagy nyitottsággal és érdeklődéssel hallgatta véleményünket azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehetne a ma élő ember számára vonzóvá tenni az egyház kétezer éves értékeit. A beszélgetés során nagyon sok személyes tapasztalatát megosztotta velünk, és így közvetlen bepillantást nyerhettünk püspöki tevékenységébe.

Örömmel tapasztaltuk kedves és őszinte közvetlenségét, és azt a nyitottságot, amelyet irántunk, és a különböző témák irányába tanúsított. Ugyan ezt a nyílt és őszinte odafigyelést tapasztalhattuk meg a gyónatás alkalmával is. Igyekezett minden problémára javaslatot, útmutatást adni. Rajta kívül még több mint 10 atya állt a rendelkezésünkre, hogy a szentgyónást elvégezzük. *László atyán* és a plébániánk jelenlegi, és volt ☺ káplánjain kívül a ferences atyák is vállalták a gyónatást. Köszönet érte. A püspök atya szerény ebédünk elköltésénél is közösséget vállalt velünk és ebéd után külön megköszönte a szerény konyhai szolgálatunkat.

A lelki nap befejezése előtt megköszöntük püspök atyának, hogy a lelkigyakorlat vezetését elvállalta, majd születés- és névnapja alkalmából is felköszöntöttük. A napot a püspöki szentmise zárta az iskola tornatermében, amelyen mind az egyházmegyei családi napon, mind az ifjúsági lelki napon megjelentek részt vehettek. A püspök atya örömet fejezte ki az együtt töltött nap fölött, és ígéretet tett, hogy máskor is szívesen ellátogat közénk.

Várjuk az újabb találkozást!

Barna Máté

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Tisztelni: tisztelve szeretni

4. parancsolat: Atyádat és anyádat tiszteld!

A felebaráti szeretet parancsai közül ez a legszebb. Így kezdjük a negyedik parancsolattal való ismerkedést. Ahogyan már korábban is utaltam rá, vannak nehezebben és könnyebben érthető parancsolatok a gyermekek számára. A negyedik természetesen a legkönnyebb, tiszteld és szeresd szüleidet. A kisgyermek számára érthető, és szívesen beszélnek róla.

Meg kell tudnunk, még a beszélgetés kezdetén, hogy mit gondolnak a tiszteletről, és mit a szüleik iránti szeretetről. Miután meghallgattuk őket, azt kell tudatosítanunk, hogy a tiszteletteljes szeretet mindig cselekedetekben jut kifejezésre, úgy, ha odafigyelnek arra, amit szüleik mondanak, és azt valósítják meg.

Ezután ők is elmesélik, hogyan élük meg az engedelmisséget. Valóban első szóra, örömmel? Vagy sokszor

nem sikerül? Jó, ha ők fedezik fel a hibákat.

Majd példaként Jézust állítjuk, aki gyermekkorától kezdve, az Isten által a negyedik parancsolatban kijelölt úton járt. Aki gondoskodott arról is, hogy édesanyjának gondviselője legyen, az Ő halála és mennybemenetele után.

Fontos, hogy megértsék már most, hogy majd, ha felnőttek lesznek, szüleik pedig idősek, akkor is úgy szeretik őket, és nem hagyják magukra öregségükben.

A kicsi gyermek még fogékony minden jóra, és természetesen a rosszra is. Meg kell tennünk mindent azért, hogy szüleiket tisztelő és szerető új, fiatal generáció nőjön fel, akikből majd igazi keresztény családayák és családapák lesznek.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Xavéri Szent Ferenc

„A szentek életét olvasni és nem aszerint élni, hiábavaló. A szentek életét éljétek, és ne csak olvassátok!”

(Owen Johannes)

A misszionáriusok a világ minden részén örömmel és lelkesen éljék hivatásukat Krisztus hűséges követésében! – ez a pápa decemberi missziós imaszándéka. Decemberben a hónap szentjeként az egyik legnagyobb misszionárius szentet állítjuk példaként.

Spanyolországban született 1506-ban, nemesi családban. 1534-ben, miután már tanulmányait befejezte, Loyolai Szent Ignáchoz és öt társához csatlakozott. A kis közösséggel tisztasági és szegénységi fogadalmat tettek, társaságuknak a Jézus Társasága nevet adták.

Három év múlva Ferencet pappá szentelték és újabb három év múlva már Indiában kezdte el missziós feladatát. Elvinni Krisztust mindenhova. India, Kína, a Távol-kelet és az Indonéz szigetek között, állandóan úton volt. A kelet országaiban élő őslakosok tízezreit keresztelte meg, és tanította Krisztus örömhírét. Ja-

pánba is eljutott, és itt is keresztény közösség alakult tanítása nyomán.

Xavéri Szent Ferenc a keresztény hithirdetők egyik legnagyobb alakja volt. Szent életpéldája vonzotta és vonzza a követőket a missziókba.

Ma, a XXI. században a világ minden országa óriási missziós terület. Nekünk, keresztény embereknek pedig missziós küldetésünk van. Mindenkinek ott, ahol él, ahol dolgozik. A világnak ma is szüksége van, nagy szüksége van szentéletű misszionáriusokra.

Csatlakozzunk a pápa imaszándékához! Imádkozunk, Urunkhoz, Istenünkhöz, és kérjük Xavéri Szent Ferenc közbenjárását is, hogy egyre több keresztény ember érezze missziós hivatását, és élje örömmel, lelkesen Krisztus követésében.

Nátrán Józsefné

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és
Istentől megáldott, nagyon boldog új esztendőt kíván
a plébánia híveinek és az Ünnepi Harangszó minden olvasójának
a Mária Magdolna Plébánia lelkipásztorai és az Ünnepi Harangszó szerkesztői.

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Gyarmati Rebeka, Peresztegi Hanna, Bogár Lili, Kstovski Diána Eszter, Varga Liliána Zsófia, Rapi Flóra, Kovács Marcell Krisztián, Szabó Márk, Polovics Dóra Teréz, Bálint Anna, Horváth Fanni, Szakony Milán, Funk Mira Hanna, Tóth Bálint, Kovács Zsófia, Kovács Enikő Erzsébet, Forgács Kármén, Forgács Dzsenifer Angelika, Horváth Sára, Bödei Emília, Bruchner Regina, Boros Réka, Czári Leila

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Elek István – László Rita, Horváth Szilveszter – Lisztes Zsanett, Csontos Tamás – Farkas Ildikó

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Juhász Mária (1926), Lunczerné Szojka Erzsébet Ágnes (1955), Mózer Elemér (1931), Ferencz Zoltán (1939), Buczkó Rezsőné sz. Nagy Piroska (1924), Tresó László (1954), Viola László (1930), Mészáros Gyula (1928), Mészáros Gyuláné sz. Udvardi Margit (1942), Berta Istvánné sz. Csillag Jolán (1940), Sándorfi Zsigmond (1926), özv. Porpácz Rudolfné sz. Ohr Mária (1931), Nagy József László (1942), Zab János (1911), Gellért Zoltán (1935), özv. Lukács Ferencné sz. Nemes Margit (1920), Gorza Jenő (1940), özv. Marján Istvánné sz. Horváth Mária (1951), Toplak Dezső (1951), Marosi Józsefné sz. Cseresnyés Borbála (1961), Bolláné Marosi Anett (1979), Papp László (1962), Varga Jenő (1935), Tóth János (1923), Hetesi Endre (1932), özv. Montág Lászlóné sz. Stekli Magdolna (1931), Horváth Sándorné sz. Tóth Judit (1953), özv. Horváth Kálmáné sz. Horváth Terézia (1929), Nágli József (1930), Stefanecz József (1922), Mosonyi József (1943), özv. Jordán Lajosné sz. Schmiedtechner Emília (1926), Horváth István (1954), özv. Tombor Imréné sz. Majlinger Ilona (1914), özv. Mekina Jánosné sz. Máta Aranka (1924), Csalló Zoltán (1946), özv. Farkas Ferencné sz. Tóth Julianna (1923).

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Wass Albert: Karácsonyi üzenetek

„Édes Angyalka!

Szépen kérlek, hozzál nekem egy nagy kabátot is egy pár bakancsot. Jön a tél és nincs mibe járjak az iskolába. Köszönöm előre is az ajándékot.

Molnár Éva II. o.

* * *

Kedves Jézuska!

Nagyon szépen kérek tőled meleg fehérműt és harisnyát. S még kérlek, kedves Jézuska hogy aggyál nekem jobb eszet és több szorgalmat, hogy tanulhassak ahogy anyuka szeretné s hogy aggyál nekik egészséget, mert apuka beteg, de te azt tudod, mert te mindent tud.

Szeretettel maradok Szabó Gizella V. o. t.”¹

* * *

„Kedves angyal!

Létszíves hozzál nekem karácsonyra egy számító-gépet, egy hatalmas playmobil csomagot, hogy jól érezzem magam és hogy boldog legyek, és a szívem tisztaságát.

Marx Pál Fülöp III. o.”²

Nem szándékom sok kommentárt fűzni az avatottabb szerzőktől származó fent leközölt írásművekhez, azt hiszem, magukért beszélnek. Talán csak ennyit: Nem hiszem, hogy a különbséget az első kettő és a harmadik levél között a gyerekekben kellene keresnünk. A gyerekek minden korban és mindenütt egyformán őszinték. A különbség vizsgálatakor, mint minden változó dolog esetében, (ahogy ezt már az általános iskolai fizika órákon jól megtanultuk), térben és időben kell gondolkodnunk. Nem fényévekben és millió kilométerekben persze. A levelek legfontosabb üzenete számomra éppen az volt, hogy a különbség köztük csak kb. 400 kilométer és 60 év...

Marx Anna

¹ Az első két levél Wass Albert „Ötven erdélyi gyermek levele a Jézuskához” című írásában jelent meg 1938-ban először.

² Egy mostani magyar kisfiú levele 2004-ből

Felvételi tájékoztató a 2007/2008. tanévre

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25. Tel. szám: 92/310-195, 510-905

A 9. évfolyamon induló osztályok száma: 2 (32-32 fő)

1. Öt évfolyamos emelt szintű francia nyelvi osztály, nyelvi előkészítő képzéssel

Az iskola bővülő francia kapcsolatai, valamint hazánkhoz az Európai Unióhoz való csatlakozása miatt egyre jobban **felértékelődik a francia nyelv szerepe**, egyre keresettebbek lesznek a franciául jól beszélő szakemberek.

A nyelvoktatás hatékonyságának növelése érdekében az első évben nyelvi előkészítő képzés indul.

Az első évben a tanulók heti 13 órában két idegen nyelvet (7 óra francia, 6 óra angol vagy német nyelv), 4 órában informatikát tanulnak. Az előkészítő évben nő a második idegen nyelv súlya, így az általános iskolában oktatott nyelveket (angol, német) is intenzíven tanulhatják a diákok.

Az időkeret fennmaradó részét képességfejlesztésre és a hagyományos tantárgyak (magyar, történelem, matematika, természettudományos tárgyak) megalapozására fordítják.

A 10. évfolyam után az osztály legkiválóbb tanulói lehetőséget kaphatnak, hogy egy franciaországi Notre Dame iskolában folytathassanak tanulmányokat (időtartama 2-3 hónap), elmélyítve nyelvtudásukat.

A Mindszenty gimnáziumban – nyolcadik éve – francia anyanyelvű tanár is tanít.

2. Emelt szintű angol nyelvi és emelt szintű informatika osztály

– ½ osztály (16 fő) számára az angol nyelv emelt szintű oktatása (heti 7 órában) kezdő szintről indulva

– ½ osztály (16 fő) számára emelt szintű informatika az angol nyelv emelt óraszámú oktatásával kezdő vagy haladó szinten (heti 5 óra angol + 3 óra informatika).

A csoportban folyó számítástechnikai oktatás lehetővé teszi az Európai Számítógép-használói Jogosítvány (ECDL) megszerzését is.

Ebben az osztályban a kötelező angol nyelv mellett a német nyelvet választhatják a diákok második idegen nyelvként.

A felvétel feltételei:

A Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégiumba jelentkező tanulók anyanyelvi és matematikai képességeit a felvételi eljárást megelőző, központilag szervezett írásbeli vizsgán mérik fel. Ennek **időpontja: 2007. január 27-én 10⁰⁰ óra**. (A felvételi vizsgára való jelentkezés határideje: 2006. december 8.)

Mindkét osztályban az általános iskola **hetedik osztályának év végi és a nyolcadik osztály félévi** osztályzatait veszik figyelembe 6 tantárgyból: magyar nyelv és irodalom, történelem, egy idegen nyelv, matematika, valamint a kémia, biológia, fizika közül a tanuló által választott egy tantárgy. Továbbá minden tanulónak részt kell vennie egy **szóbeli elbeszélgetésen**.

2007. január 17-én 16⁴⁵-től a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium épületében **előkészítő foglalkozások** kezdődnek a leendő elsőosztályos óvodások számára. Ez idő alatt a kedves Szülőket előadásokkal várjuk.

Bővebb információ:

www.mindszentisk.hu

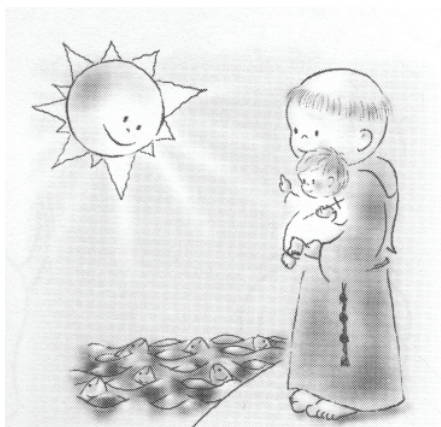
Tel: (92) 310-195

8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 25

„Reményt és jövőt adok nektek!”
Jer 29,11

A Magyar Katolikus Egyház 2007. évi
kommunikációs plakátja

Karikázd be az igaz állítások betűjelét!

- A. A szentek a mennyországban vannak.
- B. A szentek a megdicsőült Egyház tagjai.
- C. A pokolban is vannak szentek.
- D. A keresztségben védőszentet kapunk.
- E. Nem baj, ha a védőszentünkről semmit sem tudunk.
- F. Védőszentünk közbenjár értünk, segít minket.
- G. A szentek olyan emberek, akik tiszta szívvel haltak meg.
- H. Mindannyiunknak úgy kell élnünk, hogy mi is szentek legyünk.

Olvasd el a történetet! Válaszolj a kérdésekre!

Vali elmesélte Vilinek, hogy kapott a nagymamájától egy szép kis szobrot, ami Szűz Máriát ábrázolja. Olyan gyönyörű! Én imádom a Szűzanyát! – mondta Vali. Vili kijavította: – Én azt hallottam hittanórán, hogy csak Istent imádjuk, a szenteket csak tiszteljük.

Kinek van igaza, Valinak vagy Vilinek? Miért?

Mi a különbség az imádat és a tisztelet között?

Szoktad-e hallani, hogy valaki ételre, játékra vagy más dologra azt mondja: „imádom”? Miért nem helyes ez?

Karikázd be az igaz állítások betűjelét!

- A. Erzsébet szelíd, türelmes kislány volt.
- B. Erzsébet II. András király lánya volt.
- C. Erzsébet egyszerű földművesek gyereke volt.
- D. Három gyermeke született.
- E. Idős korában halt meg.
- F. Sírjánál sok csoda történt.
- G. Türelemmel, szeretettel törődött a szegényekkel és a betegekkel.
- H. Erzsébet napjainkban élt, nemrég halt meg.
- I. Gyakran ábrázolják rózsával a kötényében.

Forrás: Fülöpné Erdő Mária, *Élő kövek* c. TK, MF.

www.angelico.hu

Összeállította: Tompa Viola

December 31-én 16³⁰ órakor kezdődik az **év végi hálaadó szentmise** a plébániatemplomban, melyen hálát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségéért.

Január 1-jén 0 órakor az új esztendőt **szentmisével** kezdjük **délután negyed 6-kor** pedig a plébánia valamennyi közösségét várjuk **szentségimádásra**.

Január 13-án fatimai szentmise és szentségimádás lesz a kertvárosi templomban **17 órától**.

Január 22-26 között a Krisztus-hívők egységéért imádkozunk városunk keresztény közösségeivel együtt. Az imaalkalmakra különleges szeretettel várjuk plébániánk valamennyi tagját. Az imádságos összejövetelekről bővebben a templomi hirdetőtáblán és honlapunkon olvashatnak.

Január 27-én a Mindszenty Iskolaiban az iskola nevelői és a szülők **Farsangi Bált** rendeznek. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak.

Február 4-én a plébánia közösségeit **elsővasárnapi szentségimádásra** hívjuk **17.15 órától**.

Február 13-a a szokásos 13-i **en-**

gesztelő nap a kertvárosi templomban. A szentmise **17 órakor** kezdődik.

Február 17-én lesz egyházközségünk **farsangi bálja**. Az eseményről bővebben majd a plakátokon, illetve honlapunkon olvashatnak.

Február 25-én a **katolikus iskolák javára gyűjtünk** valamennyi szentmisén.

Az Isten-szeretőknek
minden a javukra válik

Segédkönyv a
Brenner János-émlékére

50 1957-2007

Megjelent a Brenner János-émléké segédkönyve, mely imádságokat, énekeket, verseket, hitoktatási vázlatokat és eseménynaptárat tartalmaz. Az emléké során mindenki haszonnal forgathatja.

Az egyházközségi hozzájárulás mértéke a Magyar Katolikus Püspöki Kar rendelkezése szerint

Havi nettó Kereset	Fizetendő egyházközségi hozzájárulás	
	Havonta	Évente
30.000.-	150.-	1.800.-
32.000.-	160.-	1.920.-
34.000.-	170.-	2.040.-
36.000.-	180.-	2.160.-
38.000.-	190.-	2.280.-
40.000.-	200.-	2.400.-
42.000.-	210.-	2.520.-
44.000.-	220.-	2.640.-
46.000.-	230.-	2.760.-
48.000.-	240.-	2.880.-
50.000.-	250.-	3.000.-
55.000.-	275.-	3.300.-
60.000.-	300.-	3.600.-
65.000.-	325.-	3.900.-
70.000.-	350.-	4.200.-
75.000.-	375.-	4.500.-
80.000.-	400.-	4.800.-
85.000.-	425.-	5.100.-
90.000.-	450.-	5.400.-
95.000.-	475.-	5.700.-
100.000.-	500.-	6.000.-
105.000.-	525.-	6.300.-
110.000.-	550.-	6.600.-
115.000.-	575.-	6.900.-
120.000.-	600.-	7.200.-
125.000.-	625.-	7.500.-
130.000.-	650.-	7.800.-
135.000.-	675.-	8.100.-
140.000.-	700.-	8.400.-
145.000.-	725.-	8.700.-
150.000.-	750.-	9.000.-

A következő **Ünnepi Harangszó 2007. február 11-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatósi Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felélős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

Közljük a kedves hívekkel, hogy a zalaegerszegi kórházakban a következő beosztás szerint történik a **betegek lelkipásztori ellátása**:

Szerdán és csütörtökön az olai Jézus Szíve plébánia, a hét többi napján a Mária Magdolna plébánia tart ügyeletet.

A Jézus Szíve plébániáról a (92) 599-012, a Mária Magdolna plébániáról pedig a (92) 59-230-as telefonszámon lehet papot hívni a betegekhez.

A zalaegerszegi kórház főépületének Szívsebészeti Osztálya előadótermében a betegek számára minden szerdán, 1630 órakor szentmisét mutatnak be.

A betegellátás megkönnyítése érdekében kérjük a kedves híveket, hogy kórházba kerülésük előtt – lehetőleg a saját plébániájukon – vegyék fel a betegek szentségét. A fenti telefonszámokat csak sürgős esetben vegyék igénybe.